

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U S P L I T U

BROJ: KO-DO-317/2024
Split, 12. svibnja 2026.

AŠ/AŠ

OPĆINSKI SUD U SPLITU

S P L I T

Protiv presude Općinskog suda u Splitu broj K-979/2024 od 16. travnja 2026., u kaznenom predmetu protiv optuženog DEJANA ATANASOVSKI, zbog kaznenog djela nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23, 36/24 – u daljnjem tekstu: Kazneni zakon), kaznenog djela tjelesne ozljede iz članka 117. stavka 2. i 1. Kaznenog zakona i kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 3. u svezi stavka 2. Kaznenog zakona, na temelju članka 38. stavka 2. točke 10. Zakona o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda RH, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24, 72/25, 13/26 – u daljnjem tekstu: Zakon o kaznenom postupku), podnosim

Ž A L B U

- zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 7. Zakona o kaznenom postupku
- zbog povrede kaznenog zakona iz članka 469. točke 5. Zakona o kaznenom postupku,
- zbog odluke o djelomičnoj uvjetnoj osudi iz članka 467. točka 4. u svezi s člankom 471. stavkom 1. Zakona o kaznenom postupku.

Pobijanom presudom Općinski sud u Splitu proglasio je krivim optuženog Dejana Atanasovski zbog kaznenog djela nasilja u obitelji iz članka 179.a Kaznenog zakona i kaznenog djela tjelesne ozljede iz članka 117. stavka 2. i 1. Kaznenog zakona te ga je osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri)

mjeseca nakon čega mu je izrekao djelomičnu uvjetnu osudu na način da se dio kazne zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseci ima izvršiti dok se preostali dio kazne zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine neće izvršiti ako optuženik u roku provjeravanja od 3 (tri) godine od pravomoćnosti presude ne počinu neko novo kazneno djelo.

Prvostupanjski sud počinio je povredu iz članka 469. točke. 5. Zakona o kaznenom postupku jer je prekoračio ovlast koju ima po zakona kada je optuženiku izrekao neuvjetovani dio kazne u trajanju od 3 (tri) mjeseca, što nije u skladu s odredbom članka 57. stavka 2. Kaznenog zakona. Naime, citiranom odredbom izrijekom je propisano da neuvjetovani dio kazne mora iznositi najmanje šest mjeseci, a najviše jednu polovinu izrečene kazne. Kako je optuženik u ovom slučaju osuđen na neuvjetovani dio kazne zatvora u trajanju od tri mjeseca, kazna zatvora na koju je osuđen ne udovoljava postavljenom zakonskom kriteriju s obzirom da je manja od šest mjeseci.

Sud presudom nije riješio predmet optužbe u odnosu na utuženo kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 3. u svezi stavka 2. Kaznenog zakona, te je smatrajući da se radi o prividnom stjecađu gdje se kazneno djelo iz članka 179 a Kaznenog zakona javlja kao glavno djelo koje u sebi uključuje obilježja kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 3. u svezi stavka 2. Kaznenog zakona, inkriminaciju označio kao kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179 a Kaznenog zakona, čime je počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 7. Zakona o kaznenom postupku

Međutim, u ovom slučaju riječ je o stjecađu kaznenog djela nasilja u obitelji i kaznenog djela prijetnje na štetu bliske osobe jer se radi o zasebnom obrascu ponašanja u vidu upućivanja prijetećih riječi oštećenoj. Stoga, kazneno djelo prijetnje u odnosu na kazneno djelo nasilja u obitelji predstavlja novi oblik napada na zaštićeno dobro i stvara novu kriminalnu količinu pa između navedena dva kaznena djela nije došlo do prividnog stjecađa.

Ako drugostupanjski sud zauzme stav da pobijana presuda nije opterećena navedenim postupovnim povredama, ističemo da je djelomična uvjetna osuda koju je sud izrekao preblaga sankcija te kao takva nije prikladna da utječe na optuženika da ubuduće ne čini kaznena djela.

Sud je ispravno kao otegotnu okolnost na strani optuženika vrednovao to što se protiv optuženika vodi još jedan kaznani postupak pred Općinskim sudom u Splitu i to zbog kaznenog djela iz članka 140. stavka 2. Kaznenog zakona na štetu Barbare Marković, a što je nastavak njegove protupravne aktivosti spram oštećene i to u okolnostima kada je ovaj postupak bio u tijeku.

Kada se sagleda opseg i sadržaj višekratnog psihičkog, fizičkog nasilja te prijetnji koje je opetovano manifestirao u vremenskom razdoblju od oko sedam mjeseci te bešćutnost i surovost od čega je oštećena trpjela strah i poniženje, evidentno je da se radi o ustrajnom i upornom kršenju propisa o zaštiti nasilja u obitelji.

Uzmajući u obzir ličnost optuženika, njegove osobne okolnosti i dovodeći to u korelaciju sa inkriminacijom u ovom postupku, specijalno preventivni učinak može se ostvariti isključivo kaznom zatvora.

Stoga

p r e d l a ž e m

da Županijski sud ukinе pobijanu presudu i uputi predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku, a podredno da presudu preinači u odluci o kazni i optuženika osudi na kaznu zatvora u primjerenom trajanju.

Z A M J E N I C A
OPĆINSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
Animira Šimundić

